

Les 132 – Antwoorden

Opdracht 1: Geef de vervoeging van het werkwoord המריא {him'rie} [hif'il] Opstijgen, *take-off*.

Persoon	Tegenwoordige tijd	Verleden tijd	Toekomende tijd	Persoon
Ik (m)	ממריא mamrie	המריאתי himretie	אמריא amrie	אני
Ik (v)	ממריאה mamri'áh	המריאתי himretie	אמריא amrie	אני
Jij (m)	ממריא mamrie	המריאת himretá	תמריא tamrie	אתה
Jij (v)	ממריאה mamri'áh	המריאת himret	תמריאי tamri'ie	את
Hij	ממריא mamrie	המריא him'rie	ימריא yamrie	הוא
Zij	ממריאה mamri'áh	המריאה himri'áh	תמריא tamrie	היא
Wij (m)	ממריאים mamri'iem	המריאנו himrenoe	נמריא namrie	אנחנו
Wij (v)	ממראות mamri'ot	המריאנו himrenoe	נמריא namrie	אנחנו
Jullie (m)	ממריאים mamri'iem	המראתם himretèm	תמריאו tamri'oe	אתם
Jullie (v)	ממראות mamri'ot	המראתן himretèn	תמריאו tamri'oe	אתן
Zij (m)	ממריאים mamri'iem	המריאו himri'oe	ימריאו yamri'oe	הם
Zij (v)	ממראות mamri'ot	המריאו himri'oe	ימריאו yamri'oe	הן

Gebiedende wijs: m: המרא hamre, v: המריאי hamri'ie, mv: המריאו hamrie'oe, inf: להמריא l^hamrie

Opdracht 2: Vertaal en geef de uitspraak:

לשידה התעופה בבקשה
lisdeh hatt^eoefáh, b^evaqásháh
Naar het vliegveld, a.u.b.
איזה שעה ימריא את המטוס שלך?
ezèh shá'áh yamrie èt hammátos shèlchá?
Hoe laat zal uw vliegtuig vertrekken?
כרטיס עלייה, בבקשה
karties ^aliyáh, b^evaqásháh
Boarding pass, alstublieft
מה הוא מספר השער?
Mah hoe mispár hasha'ar?
Wat is het gatenummer?
מי הוא סוכן הנסיעות שלך?
mi húa sokn hⁿsieot shⁿl^r?

mie hoe sochen hann^esi'ot shèlchá?
Het vliegtuig stijgt te laat op
המטוס ממריא מאוחר מדי
hammátos mam'rie m^eoechár midday
Waar is de balie van de
luchtvaartmaatschappij?
איפה הדלפק של חברת התעופה?
efoh haddèlpeq shèl chèvrat hattoefáh?
Ik ben in de vertrekhal
אני באולם ההמראות
^anie b^eoelám hahamrá'ot
Mijn bagage is naar de veiligheidscontrole
המטען שלי [הוא] לבדיקה בטחונית
hammitán shèlie [hoe] livdiqáh bittachoniet

Les 133 – Judaica 31 – Onafhankelijkheidsdag, יום העצמאות

De Onafhankelijkheidsverklaring

Op vrijdagavond 14 mei 1948, kort voor het begin van de sjabbat en slechts acht uur voordat het Britse mandaat officieel afliep, ging **David Ben Goerion** achter de microfoon staan en las de Onafhankelijkheidsverklaring voor. Daarmee kondigde hij officieel de geboorte van de moderne Joodse Staat aan.

Het was 5 Iyar 5708 volgens de Hebreeuwse kalender, en dat is de datum waarop de Israëli's Yom Ha'atsma'oet vieren, de Onafhankelijkheidsdag. De zevenendertig leden van de Volksraad ondertekenden de Onafhankelijkheidsverklaring (מגילת העצמאות megilat ha'atsma'oet), en gaven het land zijn Bijbelse naam: Medinat Yisrael, Israël.

Voorafgaand aan de aankondiging had het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken zowel Joden als Arabieren, die al sinds eind 1947 met elkaar vochten, onder druk gezet om een staakt-het-vuren af te kondigen. De VS hadden beide kanten ook verzocht geen onafhankelijke staat uit te roepen. Maar de dertien leden van de voorlopige regering onder leiding van Ben Goerion stemden naar hun geweten en kondigden de geboorte van de staat Israël aan.

Onafhankelijkheidsoorlog

Op 29 november 1947 nam de VN resolutie 181 aan, die opriep tot de verdeling van Palestina in een Joodse en een Arabische staat. De volgende dag begonnen ongeregelde Arabische troepen Joodse nederzettingen en auto's op de wegen aan te vallen.

De wedergeboorte van Israël. Premier David Ben Goerion leest de Onafhankelijkheidsverklaring voor.

Op 15 mei 1948 trokken zo'n honderdzestig miljoen Arabieren ten strijde tegen de 650.000 Joden die in Israël woonden! Deze oorlog duurde tot juli 1949. De legers van Egypte, Syrië, Irak, Jordanië en Libanon, het Arabische Bevrijdingsleger, het Islamitische Reddingsleger (geleid door de moefti van Jeruzalem), de Moslimbroederschap en gewapende bendes uit Saoedi-Arabië, Libië en Jemen hadden maar één doel: de Joden uitmoorden.

Tot april 1948 was Jeruzalem afgesneden van de rest van het Joodse land, net als de Joodse nederzettingen in de Negev. In Operatie Nachshon (5 t/m 15 april 1948) opende de Hagana (de voorloper van het Israëlische leger) de doorgang naar Jeruzalem en slaagde erin om de stad te voorzien van de noodzakelijke voorraden.

De legers van Syrië, Irak, Jordanië en Libanon vielen Israël's noord- en oostgrens aan, en het Egyptische leger viel langs de zuidkust aan tot nabij Tel Aviv. De geschiedenis wijst uit dat, met uitzondering van Jordanië, de Arabieren maar weinig ervaren of gekwalificeerde militaire leiders hadden, en dat de verschillende Arabische regeringen elkaar niet vertrouwden.

Veel Joden en christenen zien Gods machtige hand aan het werk in deze situatie, die het kleine Israëlische leger naar de overwinning leidde.

De hevigste gevechten vonden plaats in en rond Jeruzalem. Het eerste door de VN afgedwongen staakt-het-vuren van 11 juni 1948 duurde maar 28 dagen – op 8 juli viel het Egyptische leger opnieuw aan. Na deze schending van het staakt-het-vuren ging Israël tot de aanval over en nam de steden Lydda (nu Lod, bij de luchthaven) en Ramla in, die in de VN-resolutie van 1947 aan de Arabieren waren beloofd. De doorgang naar Jeruzalem werd ook uitgebreid. Tussen 24 februari en 20 juli 1949 werden in Rhodos

De Hagana: Joodse strijders in het Israëlische leger van vóór de stichting van de Staat

wapenstilstandsverdragen getekend met Egypte en Syrië, die golden voor alle strijdende Arabische landen. Israël had met succes zijn onafhankelijkheid verdedigd tegen de overmacht van de Arabieren en gaandeweg zijn grondgebied uitgebreid tot ver voorbij de grenzen die VN-resolutie 181 had vastgesteld.

De prijs was hoog: zesduizend Joden kwamen om het leven (één procent van de bevolking op dat moment). Helaas was dit nog maar het begin van Israël's strijd om het bestaan. Vanuit menselijk oogpunt had Israël onder zulke onmogelijke condities nooit kunnen winnen.

God stond duidelijk aan de kant van Israël, en Hij streed voor zijn land en volk (Leviticus 25:23).

Het volkslied, Hatikwa, De Hoop

De tekst van het Israëlische volkslied is het eerste van de tien verzen, met een aangepast refrein, van het in 1878 door de Britse, uit Bohemen afkomstige dichter Naphtali Herz Imber (1856–1909) geschreven gedicht Tikwatenoe (Onze Hoop). Al sinds 1897 was dit lied het lied van de zionistische beweging.

Hatikwah (De Hoop) gaat over de hoop dat het Joodse volk uit de eeuwenlange ballingschap terugkeert naar het land van zijn voorvaders. Bij de oprichting van de Staat Israël werd de op muziek gezette tekst tot volkslied uitgeroepen. In 2004 kreeg het een wettelijke status.

De melodie is van Samuel Cohen, een Joodse Palestijnse immigrant naar 'Palestina' uit Bessarabië (nu Moldavië). Er bestaan een aantal theorieën over de herkomst ervan. Hij kan het muzikale thema hebben afgeleid van 'La Mantovana', een 17de-eeuws Italiaans lied. Deze melodie werd ook gebruikt door de beroemde Tsjechische componist Smetana in zijn symfonische gedicht, bekend als 'De Moldau', een melodie die me ook aan zeven kikkertjes in een boerensloot doet denken. In Nederland wordt de melodie van 'Hatikwa' gebruikt voor het christelijke lied 'Door de wereld gaat een woord'.

De Israëlische vlag

Joodse leiders kozen op 28 oktober 1948, vijf maanden na de oprichting van de Staat Israël, voor deze vlag, die door zijn eenvoud en heldere kleuren krachtig spreekt. De discussie over welke vlag het zou moeten worden heeft destijds zes maanden geduurd, tot de Voorlopige Raad van State een precieze beschrijving van de vlag gaf. (Er bestond nog een andere gangbare vlag, half blauw, half wit, met middenop een gouden Davidsster).

De filosoof-historicus Gershom Scholem (1897-1982) schreef, dat de Joden gedurende de Joodse Emancipatie – tussen eind achttiende eeuw en begin twintigste eeuw – behoefte kregen aan een eigen symbool, zoals christenen het kruis hadden. De zespuntige ster werd vanaf de negentiende eeuw veel gebruikt, in synagogen en op religieuze voorwerpen. De ster werd tevens het symbool van de Zionistische Beweging.

De twee blauwe strepen van de vlag zijn geïnspireerd door de strepen die zich op de tallit, het Joodse

gebedskleed, bevinden. Aan de kleur worden symbolische betekenissen toegekend. Hij doet denken aan de lucht en de zee, en het is de primaire kleur van de (mystieke) Kabbalah. In de tsitsiet (gedenkkwasten) behoort een blauwe draad te zitten, en in de kleding van de hogepriester komt deze kleur ook voor. Ludwig August von Frankle sprak in 1897 voor het Eerste Zionistische Congres in Basel over 'Juda's Kleuren', en was de eerste die voorstelde dat blauw en wit de nationale kleuren van het Joodse volk moeten worden.

De Israëlische vlag vormt zo een soort van balans. De ster verwijst naar het volk, maar deze staat ingebed tussen twee blauwe strepen, die verwijzen naar de godsdienst. En dat allemaal in kleuren die ons herinneren aan het hogere.

De Israëlische vlag heeft ook het wereldrecord van de grootste vlag: in 2007 werd een vlag van 660 x 100 meter ontvouwd, gemaakt in de Filipijnen, een gift van Grace Galindez-Gupana, een vriend van Israël, als teken van steun.

Woordenschat. Zie ook de woordenlijst, [Les 150](#)

אָבד	ávad [pa'al]	Verliezen, verloren gaan
אֲבֵדָה	ávedáh (v)	Verlies, iets dat verloren is
אִבַּד, אִבְדָּה	ibed [pi'el]	Verliezen; vernietigen
אִבּוּד	iboed (m)	Verlies, vernietiging
הוֹמָהּ, הוֹמִיָּה	homeh, homiyáh (bn m/v)	Luidruchtig, lawaaierig, opgewonden, levendig
יּוֹם הַעֲצֵמָאוֹת	yom há'atzmá'oet	Onafhankelijkheidsdag
פְּאֵתֵי	pa'ate (m)	Buiten, 'Outskirts' van ..., buitenwijk van ..
צִפָּה	tzáfáh [pa'al]	Verkennen, uitkijken naar, voorzien
בַּת	bat (v)	Zie les 68
וִירוּשָׁלַיִם	wiroeshálayiem	Zie les 10
חֻפְּשָׁה, חוֹפְּשָׁה	choefsháh (v)	Vakantie, verlof
חֻפְּשִׁי, חוֹפְּשִׁי	chofshie (bn)	Vrij
לְהֵיוֹת	lihyot	Zie les 38
פְּנִים	p ^e niem (m)	Binnenste
פְּנִימָה	p ^e nimáh	Naar binnen, van binnen, zie les 58 .
קִוּוּהָ, קוּוּהָ	qiwáh [pi'el]	Hopen, verwachten
קִוּוּי	qiwoey (m)	Hoop, verwachting
תִּקְוָה, תְּקוּוּהָ	tiqwáh (v)	Hoop, verwachting

Opdracht 1: Beluister Hatikwah, maak een eigen vertaling, en noteer de uitspraak.

www.youtube.com/watch?v=Op_qr6t-rO8 of www.youtube.com/watch?v=c_9N1ldPtQ8 of www.youtube.com/watch?v=NfcRtJ-3YQM of www.youtube.com/watch?v=G9peYEiwB30 of www.youtube.com/watch?v=gvi5ccoE5Qs door een xylofoon met computerbesturing....

הַתְּקוּוּהָ

כָּל עוֹד בְּלִבְבֵנוּ פְּנִימָה

נִפְּשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה,

וּלְפָאֵתֵי מְזֻרַח קְדִימָה,

.....
עין לציון צופיה

.....
עוד לא אבדה תקותנו

.....
התקוה בת שנות אלפים

.....
להיות עם חופשי בארצנו

.....
אך ציון וירושלים

Opdracht 2: Vervoeg het werkwoord קוה, קוה, qiwáh [pi'el] Hopen (to hope).

Controleer jezelf met de website <http://www.hebrew-verbs.co.il>

Persoon	Tegenwoordige tijd	Verleden tijd	Toekomende tijd	Persoon
Ik (m)	אני
Ik (v)	מקוה m ^e qawáh	קיויתי	אקוה aqawèh	אני
Jij (m)	אתה
Jij (v)	את
Hij	הוא
Zij	היא
Wij (m)	אנחנו
Wij (v)	אנחנו
Jullie (m)	אתם
Jullie (v)	אתן
Zij (m)	הם
Zij (v)	הן

Gebiedende wijs: m: קוה qaweh, v:, mv:, infinitief: לקוה l^eqawot

Bronnen: Israel Today juni 2013 (Onafhankelijkheidsoorlog); unitedwithisrael.org (vlag); Alfred Muller in RefDag 16 april 2013 (vlag); nl.wikipedia.org (volkslied), millon.

Zie ook: nl.wikipedia.org/wiki/Isra%C3%ABlische_onafhankelijkheidsverklaring